

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3036/2021
24.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Губеренић, адвокат из ..., против туженог Клиничко болничког центра “Др Драгиша Мишовић – Дедиње“, Београд, кога заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 336/21 од 10.06.2021. године, на седници одржаној 24.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 336/21 од 10.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 336/21 од 10.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3885/18 од 04.11.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиљи на име мање исплаћене зараде за период од новембра 2015. године закључно са децембром 2018. године, исплати појединачно опредељене месечне са законском затезном каматом, почев од датума доспелости до исплате, све ближе одређено овим ставом изреке, као и да на наведене износе у корист тужиље уплати надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Београд, доприносе за пензијско и инвалидско осигурање. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд обавезе туженог да на име разлике између исплаћене зараде и минималне зараде за август, септембар и октобар 2015. године исплати појединачно опредељене месечне износе, са законском затезном каматом почев од датума доспелости до исплате, све ближе одређено овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка исплати износ од 60.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 336/21 од 10.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је накнада штете на име мање исплаћене зараде. О овом праву тужиље и висини тражене разлике, судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку («Службени гласник РС», бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 18.12.2018. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 191.837,49 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић